

ת"פ 43249/09/15 - מדינת ישראל נגד מגד דרויש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 43249-09-15 מדינת ישראל נ' דרויש(עציר)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

על ידי ב"כ עו"ד עמיחי מרקס
המאשימה
נגד

מגד דרויש (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד
הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של חברות בארגון טרור לפי סעיף 4 לפקודת מניעת טרור (להלן: "**הפקודה**").
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.1.1986 הכריזה ממשלת ישראל כי ארגון "החזית העממית לשחרור פלסטין" הוא ארגון טרוריסטי (להלן: "**הארגון**"). החל מיום 9.6.14 הנאשם היה חבר בארגון. במסגרת חברותו בארגון, בתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה במהלך או בסמוך לחודש יוני 2014, פנה הנאשם למחמד עליאן (להלן: "**עליאן**") והציע לו להצטרף לארגון, וזאת במסגרת חוליה שלדבריו היה חבר בה. עליאן סירב לכך, וזאת מאחר שהיה כבר חבר בחוליה אחרת באותו הארגון. בתאריך 18.11.14 התבצע פיגוע בבית כנסת בשכונת הר נוף בירושלים, במסגרתו נרצחו ארבעה מתפללים ושוטר על ידי שני מחבלים (להלן: "**הפיגוע**"). למחרת הפיגוע, במסגרת חברותו בארגון וביחד עם חברים אחרים בארגון, השתתף הנאשם בפעילות בה נתלו תמונות המחבלים שביצעו את הפיגוע. לאחר שכוחות המשטרה הסירו את התמונות, חזרו המשתתפים לפעילות, בתוכם הנאשם, ותלו פעם נוספת את תמונות שני המחבלים.
3. יוער כי בדיון שהתקיים לפני ביום 23.11.15, כפר הנאשם במיוחס לו והתיק נקבע לשמיעת ראיות. לאחר מכן, בדיון שהתקיים לפני ביום 11.2.16, נכרת בין הצדדים הסדר הטיעון בגדרו הוסכם כי כתב האישום יתוקן, הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע כאשר כל צד יהיה חופשי בטיעונו לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן וזאת בהתאם לבקשת ב"כ הנאשם.
4. בעת הדיון, לאחר שהנאשם עזב את אולם הדיונים, עלה כי נפלה טעות בכתב האישום המתוקן, ובהוראת החיקוק נרשם סעיף 4 לפקודה, למרות שכותרת הסעיף ועובדות כתב האישום ייחסו לנאשם עבירה לפי סעיף 3 לפקודה. ב"כ המאשימה ביקש לתקן את הוראת החיקוק מאחר שטען כי מדובר בטעות

סופר. ב"כ הנאשם ביקש לחזור בו מהסדר הטיעון וטען כי מדובר בעניין מהותי שכן עבירה לפי סעיף 3 היא עבירה מסוג פשע.

5. במועד הדיון, החלטתי שלא לאפשר לב"כ הנאשם לחזור בו מהסדר הטיעון וקבעתי כי מדובר בטעות סופר בלבד, שכן הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, מהן עולה עבירה של חברות בארגון טרור ולא תמיכה בארגון טרור והסדר הטיעון כלל הודאה בעובדות כתב האישום ולא כל הסדר לעניין העונש. יחד עם זאת, קבעתי כי נוכח הטעות של המאשימה, נגרם עיוות דין לנאשם, שכן הנאשם הסתמך על כך שהעונש הקבוע לצד עבירה לפי סעיף 4 הוא עד 3 שנות מאסר, כלומר מדובר בעבירה מסוג עוון, בעוד עבירה של חברות בארגון טרוריסטי היא עבירה מסוג פשע, שהעונש הקבוע לצידה הוא עד 5 שנות מאסר, והדבר יבוא לידי ביטוי במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם.

תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 26, מאורס, אשר התגורר טרם מעצרו עם בני משפחתו בכפר עיסוויה ועבד בחברת הסעות ככרטיסן. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר תיכון עם תעודת בגרות חלקית. עם סיום לימודיו, עבד בחברת מאזדה ופורד ולאחר כארבעה חודשים עזב, בשל קושי בנסיעות.

לנאשם ארבעה אחים, אביו בן 56, עובד כנהג אוטובוס ואמו, בת 49, עקרת בית. הנאשם תיאר לפני קצינת המבחן קשר קרוב ומשמעותי עם בני משפחתו. כן תיאר מצב כלכלי קשה במשפחתו, דבר שהניע אותו לעבוד במספר עבודות במקביל. הנאשם תיאר משפחה נורמטיבית, ללא מעורבות בפלילים, חמה, תומכת ומשכילה. מסר כי בעבר אחיו הבכור ריצה עונש מאסר בפועל בגין עבירת השתייכות לארגון טרוריסטי, יחד עם זאת שלל בתוקף כי בני משפחתו משתייכים לארגון כלשהו.

7. אשר לביצוע העבירה, מסרה קצינת המבחן כי הנאשם לא נטל אחריות למעשיו ולא הודה במיוחס לו בכתב האישום. הוא מסר כי ביום 8.6.14, שוחרר ממאסר ולא ניסה לגייס אף אחד לארגון, כן שלל תליית תמונות של מחבלים ומסר כי נכח ברחוב כאשר צעירים החלו לחלק את התמונות, הוא הביט בתמונות שחילקו והעבירם לאנשים שהיו ברחוב. לדבריו, בשנת 2009, בהיותו כבן 19, ובשל לחץ אשר הופעל עליו השתייך בעמדותיו לארגון ובגין השתייכותו ריצה עונש מאסר בפועל למשך שנה. הנאשם טען כי מאסרו לימד אותו לקח משמעותי ומאז נמנע מלהתחבר לאנשים השייכים לארגון כלשהו. לדבריו, מאז שחרורו מהמאסר גורמי ביטחון מנסים להפליל אותו ולשייך לו עבירות ביטחוניות נוכח העובדה שלא מסר להם מידע אודות אנשים שסביבו.

8. אשר לסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, סברה קצינת המבחן כי יכולותיו הוורבליות והקוגניטיביות התקינות של הנאשם וניסיונו לשמור על יציבות תעסוקתית במטרה לעזור בפרנסת בני משפחתו מהווים להערכתה גורמי סיכוי לשיקום הנאשם והימנעותו מהישנות העבירה. מנגד, שלילתו של הנאשם את מעשיו והקושי שלו בהבנת החומרה שבמעשיו, הקושי שלו בוויסות דחפיו והבעייתיות בהפעלת שיקול דעת מותאם, כך שחווה את מעצרו כמעצר שווא על רקע שלילת חרותו וטענתו כי נעצר בשל חוסר שיתוף פעולה עם גורמי הביטחון, מהווים גורמי סיכון להישנות העבירה.

9. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

10. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעוניו את חומרת העבירה המיוחסת לנאשם ואת הערכים החברתיים שנפגעו בגינה. ב"כ המאשימה ציין כי הערך החברתי המוגן בעבירה בה הורשע הנאשם הוא שמירה על ערכי שלום הציבור ושלמות גופו. לטענת ב"כ המאשימה, עצם חברותו של הנאשם בארגון ובניית התשתית של הארגון מאפשרת פוטנציאל ביצוע של פעולות הפוגעות בביטחון המדינה כמצוות הארגון ביום הפקודה. כמו כן, הפנה בא-כוח המאשימה לאסמכתאות מן הפסיקה לעניין הענישה הנוהגת.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם פעל ללא מורא בכך שבחר לבצע מגוון פעולות במסגרת ארגון טרור, הן בניסיון לגייס אנשים לטובת הארגון והן בשל תלייתו תמונות של המרצחים בפיגוע בהר נוף בו נרצחו מתפללים בבית כנסת. הנאשם המשיך במעשיו גם כאשר התמונות הוסרו, כאשר בחר לשוב לאותו מקום ולתלות את התמונות מחדש, כך שלדידו מעשים אלה הצריכו תכנון מוקדם וכן עולה כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא מרכזי.

בנסיבות אלה, סבר ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר.

אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשימה סבר כי בהתחשב מחד בעברו הפלילי המשמעותי של הנאשם אשר פעל ללא מורא גם כאשר עונש של מאסר על תנאי תלוי ועומד מעל ראשו, ובהתחשב בכך שהנאשם לא הביע חרטה לפני קצינת המבחן ולא נטל אחריות למעשיו על אף הבטחתו לא לשוב לדרך זו באירוע הקודם עליו נשפט, ומאידך בהתחשב בהודאתו בבית המשפט במעשיו כך שחסך זמן שיפוטי יקר, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, להפעיל במצטבר את עונש המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו של שישה חודשים, כך שהנאשם ירצה בסך הכל 24 חודשי מאסר, ובנוסף לכך להטיל גם קנס משמעותי.

אשר לטעות הסופר שנפלה בסעיף האישום, טען ב"כ המאשימה שאין לייחס לה חשיבות מאחר שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום שיוחסו לו עבירה של חברות בארגון הטרור ולא בסעיף האישום, בעוד שכותרת סעיף האישום מייחסת לנאשם עבירת חברות בארגון טרור. על כן אין לייחס לטעות סופר זו כל חשיבות וממילא הוא לא טען לעונש מאסר של יותר משלוש שנים.

11. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות אלה ולא להטיל על הנאשם עונש בהתאם למדיניות הענישה לה טען ב"כ המאשימה, משום שלדידו הפסיקה אותה הגיש ב"כ המאשימה כללה נסיבות ביצוע עבירה חמורות יותר ועל כן ביקש ב"כ הנאשם לקבוע בעניינו מתחם נמוך יותר. בנסיבות אלה, סבר ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-10 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לא תכנן את האירוע אלא מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם השתתף בפעילות בה נתלו תמונות המחבלים ואין ראייה לכך שהוא תלה את התמונות בעצמו וכך גם בפעם השנייה לא עולה מעובדות כתב האישום כי הוא תלה את התמונות, אלא לאחר שכוחות המשטרה הסירו את התמונות, הוא רק נכח באירוע ולא תלה את התמונות בעצמו.

ב"כ הנאשם ציין כי הודאתו של הנאשם בבית המשפט כנה למרות האמור בתסקיר והוא לא מבקש לחזור בו מהודאתו. עוד הוסיף כי לנאשם נגרם עיוות דין לאור טעות הסופר בכתב האישום כאמור ועל כן ביקש שעובדה זו תילקח בחשבון לעניין המתחם.

לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם של תשעה חודשי מאסר הכוללים את התנאי וכן מאסר מותנה.

12. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מבקש להשתחרר ולהמשיך את חייו. הוא מאורס, סיים לבנות בית בעיסאווייה ומעוניין לשוב לחיק משפחתו. אביו של הנאשם ביקש לתת הזדמנות לבנו אשר רוצה לחזור לחייו ולהתחתן והוא מוכן לקחתו תחת חסותו ולהשקיע בו.

מתחם העונש ההולם

13. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

14. הערך המוגן בבסיס עבירה זו הוא הגנה על ביטחון המדינה ושלומו הציבור. בתי-המשפט עמדו לא אחת על כך שמעשים שמטרתם לאפשר את פעילות ארגוני הטרור, לרבות פעילות בעלת אופי אזרחי, מובילים לביסוס אחיזתם של ארגוני הטרור באוכלוסייה ולחיזוקם, וכן ל"קירוב לבבות" לאידיאולוגיה הרצחנית של ארגון הטרור באופן המסכן את בטחון המדינה והציבור בישראל, ולפיכך יש לראותם בחומרה:

"אכן, בפעילות אזרחית עסקינן, ואפילו בפעילות במישורים המושכים את הלב, בתחומי צדקה, רווחה, חינוך, דת וכיו"ב. אך זאת משימתה ומטרתה של הזרוע האזרחית של ארגון טרור, להכשיר את הלבבות, לקרב את האנשים לפעילות החמאס ולהרחיב את מעגל התומכים בחמאס. לא בכדי נאסרת פעילותו של החמאס - גם במישור האזרחי המובהק - במדינות מתוקנות, על אחת כמה וכמה בישראל ובירושלים. הפסיקה הכירה זה מכבר, כי גם פעילות בעלת אופי אזרחי בארגון טרור טומנת בחובה סיכון ממשי לביטחון הציבור בישראל" (בש"פ 392/12עליאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (26.1.2012) אשר הוזכר בבש"פ 6120/14 סאלח ברקאת נ' מדינת ישראל).

15. **בחינת נסיבות ביצוע העבירה** במקרה דנן מעלה כי מדובר בעבירת חברות במדרג חומרה נמוך, כאשר עבירת החברות בארגון טרור בעניינו היא גבולית לעבירת התמיכה בארגון טרור. אמנם עובדות כתב האישום מייחסות לנאשם את עבירת החברות בארגון הטרור ולא את עבירת התמיכה בארגון הטרור, אך יחד עם זאת הנאשם הסתמך על כך שהעונש הקבוע לפי סעיף 4 לפקודה הוא עד שלוש שנות מאסר, כלומר מדובר בעבירה מסוג עוון, בעוד עבירה של חברות בארגון טרור היא עבירה מסוג פשע אשר העונש הקבוע לצידה הוא חמש שנות מאסר. הנאשם היה חבר בארגון במשך כשנה ושלושה חודשים ואין מדובר בתקופת-זמן משמעותית. יתר על כן; במסגרת חברותו בארגון, הנאשם לא ביצע פעולות פוגעניות המכילות דברי עידוד, הסתה לאלימות ולמעשי טרור, והנאשם לא נקט פעולות בעלות אופי צבאי, אלא פעולותיו כללו פעולות רגעיות ולא מתמשכות. הנאשם פנה לעליאן והציע לו להצטרף לארגון וכן השתתף בפעילות בה נתלו תמונות המחבלים שביצעו את הפיגוע בבית הכנסת בהר נוף ולאחר שכוחות המשטרה הסירו את התמונות חזרו המשתתפים לפעילות בתוכם הנאשם ותלו פעם נוספת את תמונות שני המחבלים, מעובדות כתב האישום לא עולה כי הנאשם הוא זה שתלה את התמונות, שכן היה עם אחרים ועל כן חלקו בביצוע

העבירה אינו מרכזי. הנאשם לא עבד בתפקידים ניהוליים ולא ארגן פעילויות "אזרחיות" לשם תמיכה וקירוב הציבור הפלסטיני אל הארגון, כך שלא גילה יוזמה ומעורבות פעילה המלמדים על תמיכתו האקטיבית של הנאשם בארגון. מאידך, עולה מעובדות כתב האישום כי הצטרף הנאשם לארגון טרור בשנת 2014, יום לאחר שהשתחרר ממאסר בגין אותה עבירה וברי שקדם לכך תכנון. זאת ועוד, עצם פעילות הארגון עודדה את הטרור, גם אם הדבר לא בא בעת הזו לידי ביטוי מעשי.

16. מתפ"ח 1004/07 מחוזי באר שבע שסקר בהרחבה שורה ארוכה של פסקי דין בתחום החברות בארגון טרוריסטי, עולה כי בנסיבות חמורות מהמקרה שבפני, בהם דובר בחברות בארגון טרור למטרה צבאית אשר לעיתים אף כללה החזקת נשק נדונו נאשמים לעונשים של בין 8 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר. ביום 24.10.12 קבעתי, בת.פ. 10408-06-12, כי נאשם החבר בחזית הדמוקרטית אשר נקט בפעילות אזרחית של השתתפות בהפגנות ולימודי עזרה ראשונה וכן הורשע בתמיכה בארגון טרור, כי מתחם העונש הולם הוא בין 6 ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי בעפ"ג 8700-12-12 העיר כי ניתן היה לקבוע מתחם עונש הולם גבוה יותר, אולם לא קבע מתחם אחר תחתיו.

כמו כן בת"פ 37397-01-13 קבעתי כי מתחם העונש ההולם הוא בין 5 חודשי מאסר ועד ל-14 חודשי מאסר. יש להדגיש כי הנסיבות בפרשה זו דומות לנסיבות התיק שבפני, שם נאשמים השתתפו בביקורי אסירים שהשתחררו מריצוי מאסר בבית הסוהר בישראל ונאשם 1 הציע לאחר להצטרף לארגון הטרור.

כך עולה שבנסיבות תיק זה אשר הם קלות יותר מהנסיבות בת.פ. 10408-06-12, וכן קלות יותר מהנסיבות בתיקים אותם הגיש ב"כ המאשימה לתמיכה בטענותיו, שכן הנאשם נטל חלק בהשתתפות בפעילות שאינה אלימה, ובהתחשב בניסיון גיוס אחר לארגון, ובשים לב להערת בית המשפט המחוזי בעפ"ג 8700-12-12 ולמתחם שנקבע 37397-01-13, מתחם העונש ההולם הוא בין 3 חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר.

העונש המתאים

17. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין.

18. **לקולא**, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את גילו הצעיר, את העובדה שהוא מאורס את המצב הכלכלי הקשה בבית ואת התקופה הממושכת בה שהה במעצר. כמו כן שקלתי את חלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה.

19. עוד שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן, כך שחסך זמן שיפוטי משמעותי. בהקשר זה יוער כי הנאשם אומנם הודה בבית המשפט ולקח אחריות למעשיו ולכך יינתן משקל ראוי, אך דבריו האחרונים אל מול שירות המבחן והתחמקותו מחרטה לא הצביעו על נטילת אחריות מהותית.

20. **לחובת הנאשם** שקלתי את הצורך בהרתעת הנאשם ואת הצורך בהגנה על הציבור מפניו, שכן לנאשם עבר פלילי משמעותי. לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות דומות הנושאות אופי אידיאולוגי כפי שעולה מטיב העבירות, שבגינם נדון לעונשי מאסר של 10, 11 ו-12 חודשים ואף ביצע את העבירה נשוא האישום בענייננו שעה שמאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו. כל אלה, לא מנעו מהנאשם מלבצע את העבירות

בהן הורשע בתיק זה, וזאת זמן לא רב לאחר שחרורו ממאסרו האחרון. הדבר מלמד על העדר הפנמה של חומרת המעשים מצד הנאשם, ועל הצורך בענישה מרתיעה בעניינו. זאת ועוד לקחתי בחשבון את העובדה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית לעניינו של הנאשם.

21. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם כדלהלן:

א. 8.5 חודשי מאסר בפועל.

ב. המאסר על תנאי בן 6 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום י-ם) 31966-09-13 יופעל חודשיים במצטבר וארבעה חודשים בחופף, כך שהנאשם ירצה סך הכל 10.5 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו, 17.09.15.

ג. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירה על הפקודה למניעת טרור התש"ח - 1948.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כג' אייר תשע"ו, 31 מאי 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.